

SPIS TREŚCI :

Wprowadzenie. „Herbert metafizyczny”. Zarys problematyki / 9

Z dziejów recepcji / 9

„Żeby szlachetne piękno / uroda istnienia / a może nawet dobro / miały we mnie dom” / 15

Rilke, Eliot, Herbert – „poeci końca” / 22

„Na niemożliwej granicy” / 28

Tajemnica i ład ukryty / 35

Zasada paradoksu. O metodzie / 40

Podziękowanie / 54

Rozdział 1. Pomędzy końcem i apokalipsą. Kręgi tradycji / 57

„To jest właśnie koniec” / 57

Kato kyrie kato / 60

Spadkobierca poetów „spełnionej apokalipsy” / 62

Tradycja drugiej awangardy. Miłosz i Czechowicz / 72

„Katastrofizm pamięci”. Diagnoza współczesności / 77

W perspektywie egzystencjalnej: mit końca / 87

„Katastrofizm ocalający”. Rola sztuki / 105

Rozdział 2. „Oto żyję w różnych czasach”. Figury i tematy czasoprzestrzenne / 119

Wobec dyktatu czasu i przestrzeni (wstępna klasyfikacja) / 120

Oblicza historii / 132

Nieruchome przestrzenie / 163

„Życie moje / powinno zatoczyć koło” / 177

Rozdział 3. Między nihilizmem a wiarą / 209

„To nie jest ślepa ulica” / 209

Ocalony z potopu. Wybrane motywy biblijne / 215

„Wierność ziemi”. Związki z Nietzschem / 230

„Umarłe religie”. Echa myśli nietzscheańskiej / 254

Rozdział 4. Eliot, Rilke, Hölderlin. „Estetyka końca” / 273

Metafizyczny trójkąt / 273

Herbert – Eliot. Ku wyobraźni ascetycznej / 280

Herbert – Rilke. Nurt liryczno-elegijny / 337

Herbert – Hölderlin. Idea pojednania / 380

Zakończenie / 399

Nota bibliograficzna / 405

Wykaz skrótów literatury podmiotowej / 407

Bibliografia / 409

Summary / 429

Indeks osobowy / 433